

Emanuel – Dumnezeu este cu noi

Când speranțele nu se împlinesc

Gerd Pohl

© G. Pohl, Online începând de la: 19.12.2020, Actualizat: 19.12.2020

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite și fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacției noastre.

Vestirea și așteptarea lui Mesia-Împăratul

Numai în evanghelia după Matei i se vestește lui Iosif nașterea Fiului lui David (Matei 1.1), a lui Mesia-Împăratul (Matei 1.16,17) cu referire la faptul că acum s-a împlinit Isaia 7.14 (Matei 1.18-25). Când Ahaz a refuzat să aleagă un semn pentru faptul că Dumnezeu va salva poporul Israel de vrăjmașii lui, citim în Isaia 7.14 că „Domnul Însuși vă va da un semn”. Semnul era un Copil cu Numele *Emanuel*, ceea ce înseamnă: *Dumnezeu este cu noi*. Deja atunci Dumnezeu în harul Său era cu poporul Său, fără să țină seama de faptul că ei au provocat mereu pe Dumnezeul lor prin idolatrie și comportare greșită.

În afară de Isaia, Numele acesta se mai întâlnește o singură dată în Noul Testament, și anume în evanghelia după Matei 1.23; acolo El se referă la Domnul Isus „*Dumnezeu este cu noi*” – aceasta trebuia să caracterizeze viața lui Isus, Salvatorul, și să se îplinească făgăduințele Vechiului Testament. Mulți vorbeau despre venirea lui Mesia-Împăratul. Venirea Lui este legată deseori de Împărăție și de domnia regală (de exemplu 2. Samuel 7.12-16; Isaia 9.1-6; Daniel 7.13,14; Luca 1.32.33). De aceea așteptarea iudeilor credincioși din timpul Domnului era ca ei în sfârșit să fie eliberați prin Mesia de stăpânirea străină a romanilor și să înceapă timpul Împărăției făgăduite (Marcu 15.43; Luca 19.11). Domnul Isus Însuși a vorbit despre aceasta (Matei 4.17; Luca 22.30). Iudeii sperau chiar la locuri mai bune în această Împărăție (Matei 20.21).

De ce nu s-au împlinit așteptările

Însă speranța și așteptarea Împărăției au fost complet distruse. Isus a fost luat captiv de marii poporului Său, după trei ani de slujire publică, și condamnat la moarte, cu toate că El era nevinovat. Guvernatorul roman a executat pedeapsa cu moartea prin răstignire. Ucenicii, care erau în călătorie spre Emaus, au zis: „*Dar noi sperăm că El este Acela care va răscumpăra pe Israel*” (Luca 24.21).

Desigur Domnul a făcut dinainte aluzie la aceasta. Mai întâi indirect, atunci când El în parabole a vorbit ucenicilor despre Împărăția cerurilor¹, că Împărăția va veni mai întâi într-o altă formă, deosebită (de exemplu Matei 13). Apoi și foarte direct, ca de exemplu în Matei 16.21; 17.22,23; 20.17-19. Însă până la sfârșit ucenicii nu au renunțat la speranța în instaurarea Împărăției.

Ce s-a ales deci din „*Dumnezeu este cu noi*”? Noi știm, și de asemenea și ucenicii au înțeles treptat după înviere: și anume că Hristos trebuia mai întâi să sufere înainte de gloriificarea Lui (Luca 24.26; Evrei 2.9). Cum altfel ar fi putut Domnul Isus să devină Salvatorul tuturor oamenilor, pentru iudei și pentru păgâni (Isaia 49.6; Faptele apostolilor 13.47; Efeseni 2.11-22)? Cum putea El să devină Răscumpărătorul tău și al meu? Cum ar fi putut fi alcătuită Adunarea, a cărei construire a fost anunțată de Domnul Isus în Matei 16.18? „*Dumnezeu este cu noi*” într-un mod mult mai înalt decât noi ne-am fi putut gândi și imagina vreodată.

Făgăduințele lui Dumnezeu se împlinesc întotdeauna

Ce este deci cu Împărăția? S-a terminat cu ea? Nu, ea va veni exact așa cum a fost anunțată. Niciuna din făgăduințele lui Dumnezeu nu se pierde. Domnul ca Cel prins a vestit înaintea sinedrului: „De acum veți vedea pe Fiul Omului șezând la dreapta puterii și venind pe norii cerului” (Matei 26.64). El va face judecata (Matei 25.31-46) și Împărăția păcii poate începe. Ea nu va avea sfârșit, așa cum spune Isaia 9.6. În împlinirea făgăduințelor se arată „*Dumnezeu este cu noi*”.

Când în viața noastră nu se împlinesc făgăduințele

Cu toate că fără îndoială trebuie să se spună deja că cele mai multe așteptări din viața noastră se împlinesc realmente, uneori însă se poate ca pe pământ țelurile, dorințele, speranțele să nu se împlinescă sau nu se împlinesc așa cum noi ne-am așteptat. Probabil noi, de exemplu, trebuie să avem parte de respingeri la concursurile pentru ocuparea unui post, sau să nu reușim la un examen, sau poate să fim refuzați la pețirea partenerului de căsnicie. Este posibil să avem deodată parte de pierderea locului de muncă sau de boală. Uneori poate fi foarte dur și foarte trist, când este vorba de viață și moarte și pierzi un om iubit. De cele mai multe ori ne-am rugat stăruitor, și alții împreună cu noi. Însă cu toate acestea rezultatul a fost altul. Nu a avut loc nici o minune, pe care noi am cerut-o. Foarte repede putem deznădăjdui și să întrebăm: Unde era Dumnezeu? Nu ne aude El? Ne pedepsește Dumnezeu pentru ceva din viața noastră? Este Dumnezeu împotriva noastră?

În astfel de situații *Emanuel* („*Dumnezeu este cu noi*”) născut în lumea noastră și moartea Lui aparent fără rost este o mângâiere foarte puternică. De ce? Nu prin naștere, ci numai prin moartea și învierea Lui am putut noi fi salvați și primi viața veșnică, care are acum pentru noi un sens și un țel veșnic. Chiar dacă întrebări referitoare la „De ce?” vor să ne demoralizeze, „*Dumnezeu este cu noi*” ne arată că Dumnezeu are gânduri mult mai înalte decât noi am putea presupune, și că toate acestea slujesc numai spre cel mai mare bine al nostru.

Pe drumul spre glorie noi trebuie să suportăm și să suferim unele lucruri, însă viitorul în casa Tatălui ne este foarte sigur. Pe de altă parte tocmai Domnul Isus a avut parte de toate în viață și de aceea ne poate înțelege foarte bine (Evrei 2.18; 4.15,16) și de aceea ne poate ajuta și mângâia. Mângâiere înseamnă că cineva este foarte aproape de noi, care ne înțelege. Niciodată Dumnezeu nu poate fi împotriva noastră sub o formă oarecare. Dumnezeu este întotdeauna pentru noi, căci El nici măcar pe Fiul Său nu L-a cruțat, ci L-a dat pentru salvarea noastră (Romani 8.31,32).

Nu întâmplător evanghelia după Matei se încheie cu asigurarea din partea Domnului nostru Isus: „Și, iată, *Eu sunt cu voi* în toate zilele, până la sfârșitul veacului” (Matei 28.20). Dorim noi cu plăcere să cunoaștem pe Domnul Isus, pe *Emanuel* – „*Dumnezeu este cu noi*”, ca făgăduință a lui Dumnezeu în viața noastră de fiecare zi, în mod deosebit când făgăduințele nu s-au împlinit și trecem prin perioade grele, în timp ce trăim cu El și avem parte de apropierea Lui?

Adnotare

[1] Noțiunea aceasta se întâlnește de 32 de ori în evanghelia după Matei, și numai aici. Vezi și Gerd Pohl, „Besonderheiten im Matthäusevangelium“, pe <http://biblische-lehre-wm.de/wp-content/uploads/2015/06/Matthaeus-Besonderheiten-GPohl.pdf>.

Tradus de la: [Immanuel - Gott ist mit uns](#)
Publicat în *komm & sieh*, 2017/2, Daniel-Verlag

Traducere: Ion Simionescu